

ПРОГРАМ РЕШАВАЊА ВИШКА ЗАПОСЛЕНИХ, ОДСУСТВО КРИТЕРИЈУМА И МОГУЋНОСТ ПРЕМешТАЈА ЗАПОСЛЕНОГ НА ДРУГЕ ПОСЛОВЕ

Када не постоје законске претпоставке за доношење програма решавања вишка запослених нема примене критеријума, али запослени не може бити оглашен вишком ако постоји могућност његовог премештања на друге послове.

Из образложења: Такође према одредби члана 155. став 1. тач. 4. и 5. Закона о раду ("Службени гласник РС" број 24/05...) програм нарочито садржи критеријуме за утврђивање вишка запослених и мере за запошљавање именоване у тексту ове норме. То даље значи да ако послодавац није дужан да донесе програм решавања вишка запослених што тврди и ожалбена пресуда јер за то нису испуњени услови из члана 153. Закона о раду онда нема ни основа за примену критеријума код утврђивања вишка запослених независно од тога што је у датој ситуацији дошло до смањења броја запослених на назначеним пословима. Ово са разлога што се назначени критеријуми за утврђивање вишка запослених и мере за запошљавање утврђују у програму решавања вишка запослених па када не постоји нормативни основ који би обавезао послодавца да такав програм донесе пошто за то нису испуњене материјалне претпоставке из члана 153. Закона о раду тада нема ни основа за примену назначених критеријума односно претходно за њихово утврђивање и излагање конкуренцији запослених њиховом применом. У присуству ових разлога ожалбена пресуда је морала бити укинута јер се првостепени суд није бавио питањем да ли је тужени послодавац могао тужиљу распоредити на друге послове. Није на туженом послодавцу било да доказује немогућност да тужиља буде распоређена на друге послове јер се ради о негативној чињеници. Супротно на тужиљи је био терет чињеничне тврдње и доказа да укаже на слободно радно место на које је могла бити премештена. О томе првостепени суд у поступку доношења ожалбене пресуде такође није водио рачуна због чега је и са тог разлога остварен још један укидни разлог. Ово зато што се побијана пресуда у том делу заснива на непотпуно утврђеном чињеничном стању од значаја за одговор на питање да ли је било основа за отказ уговора о раду тужиљи на иницијативу послодавца због његових потреба или је тужени послодавац тужиљу могао преместити на друге послове изменом уговорених услова рада и понудом Анекса.

(Решење Апелационог суда у Београду Гж1 1797/11 од 11. маја 2011)